

Samen werken aan een betere toekomst

Inleiding

In september 2012 kwam Frans Baartmans voor langere tijd naar Nederland. Dit heeft voor de mensen in Nagwa en voor het runnen van Ashray uiteraard grote gevolgen. Vanwege de tomeloze energie waarmee hij zijn werk deed is het ongetwijfeld een groot gemis voor de gemeenschap daar met wie Frans zijn leven ruim 34 jaar heeft gedeeld. We hopen dat het door hem opgerichte sociaal- en medisch centrum Ashray sterk verankerd is in de wijk Nagwa en dat de mensen die er werken met liefde en betrokkenheid zijn initiatieven voortzetten. Onder de paraplu van Ashray vinden verschillende activiteiten plaats. In Ashray is iedereen welkom. Er is een kliniek waar mensen terecht kunnen voor eerste hulp. Hiervoor betalen ze een eigen bijdrage. In de kliniek is er ook een voorlichtingsprogramma over TBC. Er is een school waar 70 kinderen les krijgen tot en met klas vijf. Er zijn twee sociaal werkers die de mensen begeleiden naar het ziekenhuis of bemiddelen bij problemen in de wijk. Op kleine afstand bevinden zich twee coöperatieve tuinen. Tijdens de Indiadag in november mocht Frans hiervoor uit handen van Emile Roemer een Koninklijke onderscheiding in ontvangst nemen: hij werd ridder in de Orde van Oranje Nassau. Het bestuur van de Stichting Benaresfonds heeft een wat ander karakter gekregen nu Frans in Nederland is. Zijn aanwezigheid hier inspireert en ondersteunt onze activiteiten. In deze nieuwsbrief vindt u een overzicht van de verschillende projecten in de wijk Nagwa. We hadden gehoopt u meer te kunnen berichten over de voort-

Inhoudsopgave:

Inleiding	1
Onze doelstelling	2
Bijeenkomst	2
Lange adem	3
TBC project	4
De tuinen	5
Naaiproject	5
Voorlichting	6
Indiadag 2012	7
Waka Waka lampjes	8
F.Baartmans schrijft	9
Lenteconcert 2013	14
Lezing met passie	15
Financiën	16
Bezoek aan Ashray	18
Mededelingen	19
Bestuurswijzigingen	19
Contactgegevens	20

Nieuwsbrief 2013
Editie 1 jaargang 5
Oplage: 650 stuks

gang van bijvoorbeeld het pleisterproject. Door het ontbreken van de benodigde documenten is de aanvang van dit project helaas uitgesteld. Zoals u verder in deze nieuwsbrief kunt lezen, zijn er nogal eens drempels te overwinnen. Doorzettingsvermogen en vertrouwen zijn zowel hier als in India nodig om het werk in Ashray te kunnen continueren. Wij danken u hartelijk voor uw steun in het afgelopen jaar.

Onze doelstelling

Verbetering van de leefomstandigheden van mensen in Varanasi die lijden onder zowel materieel als immaterieel tekort, met name in de wijk Nagwa. Goed onderwijs en goede gezondheidszorg zijn van groot belang. Ze vormen de basis om de structurele oorzaken van verarming aan te pakken. Onze stichting ondersteunt sociaalwerkprojecten, de medische zorg, het naaiproject en de coöperatieve tuinen.

Bijeenkomst met de organisaties die Ashray steunen

Op 20 maart jl. vond er in het Mill-Hillhuis in Oosterbeek, een ontmoeting plaats tussen de organisaties die Ashray steunen. John en Gina Pilley namens de Sacred Heart Parochie uit Droitwich (SHD), Engeland; de Stichting Benares Schoolfonds (BSF) en onze Stichting Benaresfonds (BF). Het was een vruchtbare ontmoeting, waarin we van gedachten wisselden over Ashray. Gina introduceerde een nieuw document, dat een transparant overzicht geeft van alle uitgaven en inkomsten van de ondersteunende organisaties. Ashray zal dit document ieder kwartaal invullen. Zowel SHD als BSF zijn dit jaar op bezoek geweest in India. We kregen foto's te zien van de oogonderzoeken die de dochter van John en Gina deed bij alle kinderen van de Ashray school.

Elle Franssen, John Pilley, Marien van Staaen, Marlies Moolenaar, Gina Pilley, Geert Verdijk, Vera van Jaarsveld,

Frans Baartmans, Conny van Staaen, Karin van Duijnhoven, Jacques Baartmans, Ed Moolenaar

Lange adem

Er zijn veel mensen die van harte bereid zijn om anderen, die het slechter hebben getroffen dan zij, te helpen. Er dienen zich ook genoeg mogelijkheden aan om daar gevolg aan te geven. Uitnodigingen vanuit organisaties om geld te storten voor een of ander goed doel zijn er legio. Organisaties bieden echter niet altijd volstrekte duidelijkheid over wat er met het geld gebeurt; ze blijven nogal eens vaag en algemeen in hun verantwoording. Men vraagt dan van de donoren behalve geld ook een min of meer blind vertrouwen. Afgaande op de getoonde belangstelling voor BF en de spontane giften, is het vertrouwen in het werk van Frans Baartmans erg groot. Het is voor ons, bestuurders van BF uiteraard ontzettend belangrijk om dat vertrouwen in stand te houden. Transparantie is daarvoor een eerste voorwaarde.

Frans Baartmans heeft in zijn 34 jaar in Benares heel vaak ervaren dat hulp gepaard gaat met tegenwerking en struikelblokken. En wij, bestuursleden van BF, maar waarschijnlijk ook de donoren, zien dat ook steeds meer in. Een goede besteding van het door mensen geschonken geld is niet altijd even gemakkelijk en vraagt vaak meer tijd dan we zouden willen. Een voorbeeld hiervan is de zogenaamde FCRA in India (Foreign Currency Registration Act). Krachtens deze wet moeten organisaties en individuele personen in India een vergunning aanvragen om geld vanuit het buitenland te mogen ontvangen. Dit komt omdat er in India veel geld binnenkomt voor terroristische doeleinden. Omdat Uttar Pradesh alleen al 15.000 non-gouvernementele organisaties kent, kan het lang duren voordat zo'n organisatie een vergunning krijgt.

De Ashray Foundation heeft na herhaaldelijke pogingen die vergunning nog niet. Dit betekent dat het riskant is voor de mensen daar om grote projecten zoals het bepleisteren van woningen uit te voeren. Zij kunnen hoge boetes krijgen. We moeten dus op die vergunning wachten. Ook verschillen in denken en in beleidsvoering werpen nog wel eens hobbels op.

Het gaat ook niet om wat *wij* willen bereiken. We kunnen slechts faciliteren, zodat de omstandigheden beter aansluiten bij wat de mensen daar nodig achten. Lokale mensen hebben de ultieme kennis van hun gebied en van de problemen die daar spelen. Overigens kunnen alle missionarissen die in Azië, Afrika of Latijns Amerika hebben gewerkt, uitvoerig verhalen over soortgelijke hindernissen bij het verlenen van hulp. Mensen die geld schenken, doen dat vaak met een bepaalde intentie of ze schenken geld voor een bepaald project. Ze hebben mogelijk de verwachting dat het zonder problemen en zonder uitstel op de juiste plek wordt besteed.

De besteding van uw geld gaat dikwijls moeizamer dan u wellicht zou kunnen denken. Ondanks alle problemen wordt het uiteindelijk wel op de juiste manier besteed, zij het regelmatig met de nodige vertraging. Hulp aan minder bevoorrechte mensen is een zaak van lange adem. Maar die hulp blijft wel heel hard nodig. Doorzettingsvermogen, vertrouwen en vasthoudendheid zijn eigenschappen die we nodig hebben om de hulp te kunnen blijven bieden. De mensen daar hebben deze eigenschappen ook nodig, maar dan om te overleven en een menswaardig bestaan te kunnen opbouwen, één van de doelstellingen van onze stichting, waarvoor we ons blijven inzetten.

TBC project

Vorig jaar is Ashray gestart met de uitvoering van het TBC plan. Dit plan omvat het screenen op tuberculose van alle kinderen in Nagwa tussen de 0-14 jaar, het behandelen van eventuele patiënten, het geven van extra voedsel-

hulp aan reeds bestaande patiënten en het geven van voorlichting. Omdat sommige mensen bloedgeven ervaren als het weggeven van je ziel, is het niet gemakkelijk om iedereen te testen. Het programma zal een aantal jaren doorlopen. De sociaal werkers en de verpleegkundige staf van Ashray besteden extra aandacht aan hygiëne. De allerarmsten krijgen extra voedselhulp in de vorm van linzen, eieren en meel. Voor de zieke kinderen komt er extra fruit. Helaas vielen er ook doden te betreuren, soms meerdere uit één gezin. Het bevestigt de noodzaak van een goed preventief programma.

De coöperatieve tuinen

In de tuinen van Ashray worden volop groenten gekweekt door de mensen die er een perceeltje huren. In totaal zijn er 47 percelen. De groenten zijn een welkome aanvulling omdat het leven steeds duurder wordt. Soms kost knoflook evenveel als in Nederland. Ze verbouwen er aardappels, uien, knoflook, radijs, tomaten, aubergine, kool en bloemkool. Om u een idee te geven van de oogst van 2013: 1835 kg aardappels, 191 kilo radijs, 385 kilo knoflook. Dit is een geweldig resultaat! Rondom de tuin is een muur gebouwd, die veel dieren uit de tuin houdt. Voor de apen vormt zo'n muur echter geen belemmering. Vandaar dat ervoor is gekozen een wachter aan te stellen die overdag de wacht houdt en de apen en andere ongenode gasten verjaagt. De tuinleden werken graag in de tuin. Het is er een oase van rust. Het idee om in de tuinen een computerschool te beginnen, moet vanwege het ontbreken van de benodigde vergunning, waarover elders in de nieuwsbrief meer, worden uitgesteld.

Het naaiproject

Er zijn naaiklassen voor meisjes en vrouwen. Voor de lessen betalen de 15 cursisten contributie. Ieder jaar in december is er een examen. Als zij slagen, krijgen ze een naaimachine en een schaar, zodat zij zelf een bedrijfje kunnen beginnen of hun eigen kleding kunnen maken. De helft wordt bekostigd uit de contributie die zij maandelijks betalen. De andere 50 procent wordt betaald door één van onze vaste donateurs, evenals alle materialen en het salaris van de naai-juf.

Voorlichting

Graag vertel ik u iets over de lezingen die ik geef in Ashray.

Mijn naam is Sheelu Chandra Kisore, jurist. De mensen noemen me Sheelu. Ik vind het fijn om over mensenrechten te praten, met name met mensen die niet gewaardeerd worden door de hogere kasten in de wijk Nagwa. Met veel genoegen geef ik iedere maand een lezing aan de mensen die rondom Ashray wonen. We praten niet alleen over mensenrechten maar ook over hun familieproblemen. Er worden veel vragen gesteld. Zo leren we ook weer van elkaar. De mensen uit Nagwa en ik kennen elkaar sinds lange tijd, omdat ik

vroeger les gaf op een school waar veel kinderen uit Nagwa naar toe kwamen. Voor de lezingen kies ik onderwerpen waarmee de mensen zich verbonden voelen, zoals kinderrechten, vrouwenrechten, de problemen rond kind huwelijken, alcoholmisbruik, over de functie van de politie en onze rechten. De bezoekers luisteren aandachtig, vooral als ik de lezing kan ondersteunen met een toneelstuk. Zo wordt het onderwerp levendiger. Het houden van deze lezingen is heel bevredigend omdat de mensen er echt iets van opsteken en de kennis toepassen in hun dagelijks leven.

Deskundigheidsbevordering

Ashray's onderdirecteur is 5 dagen op training geweest. De onderwerpen van de trainingen waren: organisatieontwikkeling en verandermanagement en het gebruik van overheidsprogramma's.

Indiadag 2012

Op zondag 11 november kwamen we samen voor een inspirerende Indiadag om stil te staan bij de vele projecten die worden ontwikkeld ten behoeve van de mensen die het hard nodig hebben. Het was overweldigend om met zovelen bijeen te zijn, ieder op zijn of haar eigen manier betrokken bij de bewoners van Nagwa.

Na de dagopening door

Frans Baartmans, met mooie muzieklanken van Marien van Staalén, volgde de gastlezing door SP-fractievoorzitter Emile Roemer. Hij beschreef daarin de grote bijdrage van Frans aan de ontwikkeling van de mensen in Nagwa. Een ontwikkeling die niet onopgemerkt is gebleven bij de mensen in India en ook niet bij de vele betrokkenen in Nederland. Emile Roemer sloot af met de woorden dat het Hare Majesteit heeft behaagd om Frans hiervoor te benoemen tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Met een daverend applaus stemde de zaal hiermee in. Een benoeming in deze Orde wordt verleend aan personen die bijzondere verdiensten voor de samenleving hebben verricht.

Hierna volgden presentaties van BF en BSF. Het bijzondere Kathak dansoptreden bracht ons vervolgens in Indiase sferen; het sprankelde van het podium af. Het dagprogramma werd afgesloten door Frans Baartmans, waarin hij reflecteerde op zijn decennialange betrokkenheid bij de

Dalits, de kastelozen van India, vooral in Nagwa. De dag was onze getuigenis dat alle mensen erfgenaam zijn van de aarde en van wat zij voortbrengt. Hopelijk zullen we nog vele jaren samen deze getuigenis levend houden en ons blijven inzetten voor gerechtigheid.

Waka Waka lampjes

De bezoekers van de Indiadag in november 2012 hebben het apparaatje al gezien: een zonnelampje. Het lampje is in China ontwikkeld en geproduceerd in opdracht van de Waka Waka Foundation in Haarlem, voor arme mensen in Afrikaanse landen die geen elektriciteit hebben. Waka Waka (Swahili) betekent: helder schijnen. Omdat de mensen in Nagwa aan dezelfde voorwaarden voldoen als die in Afrika, is de Waka Waka Foundation bereid om de lampjes ook voor Nagwa beschikbaar te stellen. De lampjes kunnen het brandgevaarlijke gebruik van olieproducten of kaarsen vervangen, als, soms meerdere keren op een avond in de wijk Nagwa, de stroom uitvalt. De wijk heeft overdag vele uren zon.

Voor leerlingen van 10 tot 14 jaar is er een schoolprogramma over duurzame energie, zuiver drinkwater, recycling e.d. voor India in ontwikkeling.

De Waka Waka Foundation heeft, evenals onze stichting, het principe "Nothing for nothing". Iedereen betaalt een (kleine) bijdrage. Wat je voor niets krijgt, heeft minder waarde; maar wat belangrijker is: het gevoel van eigenwaarde als je voor iets hebt (mee)betaald.

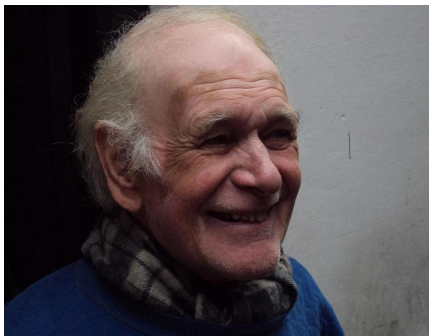
De mensen in Nagwa, met name ook Shiva, de onderdirecteur van Ashray, twee hoofden van scholen en Sheelu, eigenaar van een hostel, zijn enthousiast. Hun medewerking bij de introductie van de lampjes is uiteraard belangrijk. In Nederland kunnen we de lampjes achter een raam opladen; de mensen in Nagwa hebben geen ramen. Het risico van diefstal is daar erg groot. Collectief opladen is een mogelijkheid. Shiva wil beginnen met een bestelling van 100 lampjes. Stichting Benaresfonds is zich samen met Shiva aan het oriënteren om deze zonnelampen in Nagwa te introduceren.

Wilt u meer weten over de Waka Waka Foundation, zie www.wakawakafoundation.org/activities

Frans Baartmans schrijft

Iedereen die er was heeft genoten van de Indiadag 11 november 2012 in het Karel de Grote College in Nijmegen. Een feestelijke dag. Veel mensen die in India in Benares waren kwamen elkaar weer tegen. Iedere keer wanneer je tezamen herinneringen kunt ophalen krijgt een verhaal weer meer betekenis.

Anderen kwamen naar de Indiadag omdat zij ook het werk in Benares een warm hart toedragen. De gastlezing door Emile Roemer werd zeer gewaardeerd. Mevrouw Durga uit Essen en haar studenten dansten de engelen uit de hemel, of waren ze het zelf?

Al bijna 35 jaar heb ik met de Dalits in de wijk Nagwa gewerkt. Al die jaren heb ik steun van jullie gekregen, zowel in India als in Nederland. Toen ik 's avonds na de

Indiadag terug kwam in het St. Jozefhuis Mill Hill in Oosterbeek voelde ik me bevoorrecht. Ik dank jullie allen voor de mooie Indiadag 2012.

De kop van een artikel in Trouw van 9 januari 2013 zegt:

'Een Dalit verdient geen prijs, vindt India. Voorvechter van 'onaanraakbaren' krijgt niet de kans om Mensenrechtentulp in ontvangst te nemen.'

In de Volkskrant van die dag staat: 'Geweld tegen vrouwen ook kastenkwestie. Marimuthu Bharathan, voorvechter van de onaanraakbaren in India krijgt de Mensenrechtentulp 2012'

Begin januari dit jaar ontving ik een uitnodiging van de organisatie Justitia et Pax om een bijeenkomst bij te wonen in Den Haag. Samen met Elle Franssen, bestuurslid Stichting Benaresfonds, ben ik er heen gegaan. De bijeenkomst ging over de beklagenswaardige situatie waarin India's Dalits nog steeds verkeren.

De directe aanleiding tot de bijeenkomst was de geplande uitreiking van de Mensenrechtentulp 2012 door minister van buitenlandse zaken Frans Timmermans aan Marimuthu Bharathan. Hij woont en werkt in India's zuidelijke staat Tamil Nadu. Jammer genoeg kon de feestelijke uitreiking van de prijs niet plaatsvinden. Bharathan kon de uitreiking zelf niet bijwonen. Maar de Indiase mensenrechtenverdediger kreeg op 9 januari toch de Mensenrechtentulp. Er is een bedrag van 100.000 euro aan verbonden voor projecten. In een telefoongesprek liet Bharathan weten dat hij met het bedrag een trainingscentrum gaat opzetten waar mensen zullen worden opgeleid die Dalits kunnen helpen hun legitieme rechten met vreedzame en wettige methoden op te eisen. Laten we

hopen dat het hem lukt.

De 51-jarige Bharathan vertelde ook waarom hij het paspoort niet kreeg. Na zijn nominatie voor de prijs, drie jaar geleden, kreeg hij extra tegenwerking van de Indiase autoriteiten. Hij werd opgepakt toen hij na een moordzaak binnen de Dalit-gemeenschap opkwam voor de rechten van de verdachten. Een 'verdachte Dalit' is een gemakkelijke prooi. Bharathan werd gearresteerd en moord ten laste gelegd. Hij kreeg geen toestemming om te reizen. De zaak sleept nog steeds. Bharathan zegt: "Het is doorgestoken kaart! Dat weet iedereen die echt met het welzijn van India's Dalits gemoeid is! Een Dalit verdient geen prijs, vindt India".

Volgens Bharathan: "India zegt: hoe kan Nederland een prijs geven aan iemand die van moord verdacht wordt? Maar ik ben alleen verdachte en geen veroordeelde en iedereen weet dat deze aanklacht is verzonnen. Bovendien zijn er tal van hoogwaardigheidsbekleders in India die ook vervolgd worden, maar wel de hele wereld over reizen". Hij voegt eraan toe dat de Indiase regering internationaal zo weinig mogelijk aandacht wil voor de zaak van de Dalits: "Elke internationale gelegenheid geeft kracht aan de strijd voor de rechten van de Dalits. De

uitreiking zou ook door media in India zijn opgepikt, maar dat zal nu helaas minder zijn". Het behoeft geen betoog dat de Indiase overheid zich lelijk in de kaart heeft laten kijken door Marimuthu Bharathan niet naar Nederland te laten komen.

Op een harde knoest past een scherpe beitel

Met andere woorden, voortwoekerd kwaad moet fors aangepakt worden. Hoe proberen de gediscrimineerde Dalits in India dat te doen?

Ik schreef er over in de vorige Nieuwsbrief 2012. Op 10 december 1998, die dag is uitgeroepen tot World Human Rights Day, richtten India's Dalits 'The National Campaign on Dalit Human Rights' op. In het manifest staat dat de Dalits hun rechten zullen opeisen: "India and the International Community recognize and uphold that Dalit rights are human rights". De organisatie "wil solidariteit van Dalits onderling over de wereld". Zij wil ook de aandacht van internationale organisaties zoals de United Nations. De moeilijke omstandigheden waarin India's Dalits verkeren is een "top priority" (www.dalits.org)

Ik zou het werk waarvoor BF en BSF zich inzetten, het werk van het Ashray Social and Health Centre, niet willen voorstellen als een werk van liefdadigheid alleen. Natuurlijk komt het werk voort uit liefdadigheid, uit naastenliefde zo je wilt. Hoe troostend en helend, hoe onmisbaar en de mens passend die

deugd ook is, het is niet voldoende wanneer het om India's Dalits gaat. Morele verontwaardiging alleen over discriminatie typeert Ashray's werk ook niet voldoende. We zijn samen met India's Dalits in een taaie verzetsstrijd verwickeld. Er is een lange adem voor nodig! Je moet durven doorgaan waar anderen ophielden. Een welkome ontwikkeling is dat de naam Dalit en wat die inhoudt al veel meer bekend is in Nederland dan tien jaar geleden.

'Black rage' en 'White fear'

Zo werden indertijd twee niet-te-stuiten marsen tegen discriminatie wel eens gekenmerkt. De ouderen onder ons herinneren zich de Black Civil Rights Movement in de Verenigde Staten. Martin Luther King leidde massaal geweldloos verzet tegen discriminatie van de Black Americans. Het verzet begon in 1955 met de Black boycott van het bustransport in Montgomery, Alabama waar zwart en blank gescheiden reisden. Hoe kon je je afzijdig houden van de omstandigheden waarin Black Americans verkeerden? Met zijn "March to Washington" liet Martin Luther King in 1963 hun 'black agony' aan de wereld weten. Met 200.000 demonstranten achter zich leidde hij de mars. Hij hield toen zijn indrukwekkende toespraak: "I have a dream...".

Twintig jaar later konden ook de jongeren onder ons niet doen alsof er niets aan de hand was met de Black South-Africans in White South-Africa. Nelson Mandela's stem bleef wereldwijd luid klinken vanaf Robben Island waar hij van 1962 tot 1990 gevangen zat. Dat was Mandela's mars tegen discriminatie, de apartheid. Op Zuid Afrika's vasteland en ook in andere landen had hij miljoenen achter zich.

In 1994 werd Mandela de eerste president van de Democratic Republic of South Africa. In zijn inaugurale rede zei hij: "Zonder aarzeling zeg ik tot mijn landgenoten dat ieder van ons even innig verbonden is ("intimately attached") met de grond van dit prachtige land als de befaamde jacarandabomen in Pretoria en de mimosabomen in The Bushveld. Elke keer wanneer één van ons deze grond aanraakt voelen we ons innerlijk vernieuwde mensen".

Een derde mars

Een derde mars tegen discriminatie in onze tijd is die van India's Dalits, de lage kasten en de kastelozen, de vroegere 'onaanraakbaren'. Toen India onafhankelijk werd in 1947 schafte de grondwet onaanraakbaarheid af. Het praktiseren ervan werd strafbaar. Na al die jaren wonen en werken samen met Dalits in Benares weet ik maar al te goed dat zij nog vaak 'onaanraakbaren' genoemd worden en ook zo behandeld worden. Wel gaat het nu beter dan zo'n twintig jaar geleden.

Ik haak in op wat Nelson Mandela zei: " Zijn India's Dalits niet even innig verbonden met hun land als India's Nelumbo Lucifera: de betoverende lotusbloem? Zijn zij niet innig verbonden met hun land als 'Children of the Soil'?"

“Zijn wij dat niet, Children of the Soil?”, riep Dalit leader bij uitstek, Bhimrao Ambedkar (1891-1956) zo vaak uit. “Zijn wij geen ‘Children of the Soil’ die ook de lotus bloeien doet?”.

Een verwoestende overstroming van de Ganges in 1978 sleurde veel van de schamele hutten van de mensen in de Dalit Nagwa wijk in Benares mee het water in. De gemeente begon met een rehabilitatie programma. Er kwam weinig van terecht. “Al snel”, zegt Nagwa inwoner Nandu Ram “staken plaatselijke politici het geld voor bouwmaterialen in eigen zak”. De wijk zag er troosteloos en ontmoedigend uit toen ik er voor het eerst kwam in 1979. Hutten van gevonden planken, zakken en verroeste golfplaten. Lemen huisjes, half gesmolten in het water en overdekt met mos stonden nog overeind. De wijk had niets, geen fatsoenlijke behuizing, geen gezondheidszorg, onvoldoende eten, geen riolering, geen school, meer nog, er was geen hoop. Behalve die van ravottende kinderen zag je geen blij gezicht.

Toen we in 1980 met hulp van microkredieten verstrekt door het Benaresfonds met de bouw van kleine stenen woningen begonnen, namen de Nagwa Dalits het land waarop ze woonden echt in bezit. De mensen lachten weer. Nooit tevoren hadden ze zich zo verbonden gevoeld met hun land, India. Ze begonnen zich Indiase burgers te voelen. Je zag blijdschap.

“Al je heerlijke geuren, O Aarde, waarnaar de lotus ruikt, schenk mij een overvloed van al die geuren, O Aarde, en laat geen vijand ons kwaad doen”.

Het is een vers uit een lange lofzang gewijd aan Moeder Aarde, de Bhumisukta. De lofzang staat in de Atharva Veda van rond 1200 v. Chr. Die geschriften hebben iets bijzonders. Ze vertellen veel over de gewoonten, de levenswijzen, de rituelen en rituelen van de oorspronkelijke Indiërs. Zij woonden al lang in India voordat de Ariërs er kwamen uit centraal Azië. Die kwamen tussen 1800 en 1500 voor Chr., zeggen geleerden. De Ariërs onderwierpen het merendeel van de oorspronkelijke bevolking, namen hen hun land af en noemden hen *Dasas*, slaven.

Een lange zware mars

De mars van India's Dalits tegen discriminatie is al meer dan 2500 jaar aan de gang. Ik beperk me hier tot enkele aantekeningen.

In de 6^e eeuw v. Chr. verzette Gautama Buddha zich tegen de hoge Ksatriya heersers- en soldatenkaste waarin hij werd geboren en tegen het hoge kaste Brahmaans religieus ritueel. Hij keerde de Vedisch Brahmaanse orthodoxie die de gemeenschap in vier grote aan elkaar ondergeschikte kastegroepen verdeelde, de rug toe. Dat waren en zijn nog de *Brahmanen*, priesters en geleerden; *Ksatriyas*, heersers en soldaten; *Vaisyas*, handelaren en *Shudras*, degenen die diensten verlenen.

Buddha ging een geheel andere weg die al snel door velen gevolgd werd, de veronachtzaamde *Shudras* en vooral ook vrouwen. Aan hen werden zoals de *Shudras* al enkele eeuwen eerder strikte leefregels opgelegd. Toegang tot alle vormen van kennisoverdracht werd hen ontzegd.

Algemeen wordt aangenomen dat het kastenstelsel al in Buddha's tijd ingang vond en wortel schoot. Brahmaanse wetten en regels sonderden de lage kasten en kastelozen af, verwezen hen naar de marge, letterlijk ook. Ze woonden en wonen vaak nog in getto's aan de rand van dorpen en steden.

Geleerden denken dat 'onaanraakbaarheid' rond 200 v. Chr. begon onder Pushyamitra Sungha, een Brahmaan en opperbevelhebber van de laatste Mauryan koning Bruhadatta. Hij zou de koning gedood hebben en de Brahmanen in het zadel hebben geholpen. Het was ook de periode dat de Brahmanen een initiatierite instelden voor de drie hoge kasten, niet voor de lage kasten en kastelozen. Gedurende deze rite ontvangen de mannen een koord dat ze over de linkerschouder dragen. Dit is nog steeds de gewoonte. De initiatie is volgens Romila Thapar, één van India's meest bekende historici, de knapste zet van de Brahmanen geweest om zich aan de top van de kastenpiramide een plaats te geven. De initiatie verleent aan de drie hoge kasten een rituele status die wordt gekenmerkt door een geleidelijk verminderende graad van 'puurheid', 'zuiverheid'. De Brahmanen zijn de meest zuiveren. Het volgt vanzelf dat de lage kasten en kastelozen de minst zuiveren zijn, 'onaanraakbaar'.

Ongerijmd

De lange zware mars tegen discriminatie van India's Dalits kunnen we niet negeren. We kunnen er niet omheen. Zoals de andere twee is de mars onstuitbaar. Het lot van Dalits krijgt in India en ook daarbuiten steeds meer aandacht. Het geweld dat hen wordt aangedaan valt moeilijk te rijmen met India's democratisch bestel, met de talentvolle bevolking, de snelgroeïende economie en de vitaliteit van India's mensen waarvan de helft onder de 25 jaar oud is! Het land is bekend om haar oude geschriften, haar yoga, haar schaakfenomenen, om haar dans en muziek, om haar filosofieën over bewustzijnsverruiming die "in één oogwenk het gehele universum kan omvatten". Zo staat het in de teksten. Hoe valt het dan te verklaren dat een

heel groot deel van de bevolking gediscrimineerd wordt? Alsof India haar bewustzijnsverruiming een lange tijd geleden eventjes verloor? Ondervindt Marimuthu Bharathan daar nu de gevolgen van? Het is één van de vragen die hij met de andere 200 miljoen Dalits stelt.

In niet mis te verstane taal schrijft India's sociologe en maatschappijcriticus V. Geetha: "Het feit dat de Dalits "kaste" ter discussie stelden gedurende de VN Wereld Conferentie tegen racisme en andere vormen van discriminatie in Durban in 2001, betekende de heropvoering van een werelddrama dat getuigt van menselijk lijden en wreedheid". Er zijn grenzen aan alleen wettelijke maatregelen nemen zonder veranderingen aan te brengen in het dagelijks maatschappelijk leven (zie: 'Against Stigma', Studies in Caste, Race and Justice since Durban' (2009)

Frans Baartmans

Lenteconcert 2013

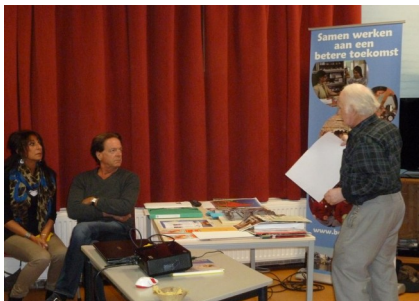
Op de Montessori basisschool van Nijmegen startte op in februari 2013 het Indiaproject. Drie weken lang leerden alle leerlingen van groep 1 tot 8 van alles over India, over Hindoeïsme, over Hindi-letters én over het werk van Ashray in Nagwa. Frans Baartmans bezocht samen met Kiran Kharag enkele van de bovenbouwklassen om hier meer over te vertellen. Op 5 april vond de afsluiting van het Indiaproject plaats tijdens het zogenaamde Lenteconcert. Tijdens deze spetterende avond waren er optredens

van kinderen, een loterij en verkoop van knutselwerkjes, Indiase spulletjes, drankjes en gebakjes. De aula van het Montessori college zat vol met ouders en leerlingen en het werd een gezellige, leuke avond. Onder andere groep 7/8 trad op met een Namasté-lied en leerlingen uit groep 4/5 dansten een Indiase Bollywood dans. Ook de muzikale talenten van verschillende leerlingen werden getoond, met optredens op piano, accordeon, drum, saxofoon en trompet. De totale opbrengst van deze avond was bestemd voor BF. We bedanken alle leerlingen, ouders en docenten van de Montessorischool voor hun inzet en geweldige opbrengst, ruim 1800 euro.

Lezing met passie!

Op uitnodiging van Het Mondiaal Platform Venray heeft Frans Baartmans een lezing gegeven op 14 maart jl. in het Moedercentrum in Venray over de positie van Dalits in India, Varanasi. Bestuurslid Geert Verdijk vergezelde Frans en ondersteunde zijn verhaal met beelden uit India. Het zaaltje in het Moedercentrum was gevuld met ca. 30 belangstellenden die graag iets meer wilden weten over India en over zijn werk. Dus niet over de prachtige Taj Mahal, de paleizen en de indrukwekkende forten en over de overheerlijke curries. Maar over een ander stukje India. Om in de sfeer te komen werd er een korte mooie documentaire van de Stichting Benaresfonds getoond, de bezoeker werd meegenomen door de kleine steegjes in de wijk Nagwa, naar de coöperatieve groentetuinen en het Ashraycentrum. Vol passie begon Frans daarna te vertellen. Er was gelegenheid om met elkaar in gesprek te gaan. Andere zintuigen werden ook gebruikt: het proeven van samosa's, onion bhaji en rijstsalade geserveerd in kleine Indiase bakjes die gemaakt zijn van bladeren. Na de pauze vervolgde Frans zijn betoog tegen discriminatie en onderdrukking van de Dalits. Door zijn inspirerende aanpak bleef iedereen aandachtig naar zijn verhaal luisteren. Het verhaal werd overgenomen door Geert Verdijk om aandacht te geven aan het pleisterproject. Na de informatieavond zijn er verschillende reacties geweest over de presentatie. Eén van de bezoekers was de 21-jarige Simone. Voor haar was het nieuw. Confronterend en onbegrijpelijk dat een kastensysteem en kastendiscriminatie in de huidige samenleving van het moderne India nog steeds bestaat.

Carla Thielen, Wanssum

Hartelijk dank voor uw steun en meeleven

Financiën

Afrekening 2012

Aan giften is ontvangen

Giften vaste donateurs	10.347
Eenmalige giften	10.668
Bestemde giften	8.840
Inkomsten India-dag	1.940
Rente	1.637
Totaal inkomsten	33.432

Uitgaven

Salariskosten (3)	8.347
Naaiproject (salaris en materialen)	1.031
Oogoperaties (4)	198
Medische kosten, operaties en exploitatiekosten	4.391
Pleisterproject (1)	13
TBC project (2)	2.513
Onderhoud coöperatieve tuinen	222
Overige projecten	355
	17.070
Reiskosten, telefoon, porti, KvK, bestuurskosten	712
Nieuwsbrief + verzendkosten	813
Bankkosten	173
Kosten India-dag	1.578
Opbouw buffer	11.086
Totaal	31.432
Nog uit te geven aan projecten in 2013	2.000
Totaal uitgaven	33.432

Van de penningmeester

Enkele van de voor 2012 geplande projecten zijn niet of op beperkte schaal gestart. Dit heeft geresulteerd in minder uitgaven dan begroot:

(1) Zoals in deze nieuwsbrief is beschreven, is door het ontbreken van de FCRA, het pleisterproject nog steeds in de voorbereidende fase. Het geld is er. We hopen dat er in 2013 een start met dit project kan worden gemaakt.

(2) Het TBC project is gestart. Het is inmiddels duidelijk dat het project over een langere periode zal plaatsvinden. In de diagnosefase is gebleken dat niet alle geplande onderzoeken uitgevoerd zijn omdat sommige patiënten geen bloed durfden geven en daardoor nog niet behandeld kunnen worden. Dit toont de noodzaak aan om nog meer aandacht te geven aan het bewustmakingsprogramma (een onderdeel van het TBC project).

Elders in deze nieuwsbrief vindt u verdere uitleg over de stand van zaken van de projecten.

Begroting 2013

Inkomsten

Giften vaste donateurs	8.500
Eenmalige giften	3.600
Bestemde giften t.b.v. TBC project	5.000
Bestemde giften t.b.v. pleisterproject	15.000
Donatie van schoolkinderen voor schoolkinderen	1.800
Overige bestemde giften	800
Rente	1.000
Totaal	35.700
In voorgaande jaren ontvangen t.b.v. diverse projecten	6.000
Restant van in voorgaande jaren ontvangen t.b.v. het TBC project	2.500
In voorgaande jaren ontvangen t.b.v. het pleisterproject	13.000
Totaal inkomsten	57.200

Uitgaven

Salariskosten (3)	9.231
Naaiproject (salaris en materialen)	1.177
Oogoperaties (4)	108
Medische kosten, operaties en exploitatiekosten	4.974
Onderhoud coöperatieve tuinen	214
Pleisteren van 165 vertrekken	28.092
Het TBC project	4.462
Project donatie van schoolkinderen voor schoolkinderen	1.800
Overige projecten	3.565
Onvoorziene extra uitgaven in India	1.000
Deskundigheidsbevordering staf Ashray	215
Microkredieten	462
Reiskosten, telefoon, porti, KvK, bestuurskosten	750
Nieuwsbrief + verzendkosten	900
Bankkosten	250
Totaal uitgaven	57.200

(3) In 2012 hebben alle personeelsleden van Ashray een salarisverhoging van 5 % ontvangen. Desondanks waren de kosten lager dan begroot. Dit komt doordat er geen kosten voor de accountant zijn gemaakt; de kosten voor de rechtsbijstandswerker lager uitvielen dan begroot en op het salaris van de onderhoudsman gekort werd wegens onvoldoende werk. Daarom worden per 1 mei 2013 deze werkzaamheden freelance uitgevoerd. In de begroting van 2013 zijn de salariskosten opgenomen van 1 assistent-directeur (50%), 1 boekhouder, 2 toezichthouders tuinen, 1 onderhoudsman tot 1 mei (daarna freelance), 1 rechtsbijstandswerker, 1 verpleegster met assistente, 1 sociaal werker met assistente. Per 1 juni is er een wachter om de coöperatieve tuinen te beschermen, o.a. tegen apen.

(4) De oogoperaties zijn in 2012 gratis uitgevoerd. De gemaakte kosten zijn voor onderzoeken en brillen. De extra lokalen in de grote tuin zullen mogelijk op een later tijdstip gebouwd worden, ze zijn daarom in 2013 niet wederom begroot.

Omdat de uitgaven in 2012 minder waren dan begroot, hebben we een bedrag van € 11.086 aan de buffer toe kunnen voegen. Hiermee komt de aan stichtingen zoals de onze geadviseerde buffer op de benodigde € 30.000, zijnde de kosten voor 1,5 jaar salarissen, medische kosten, exploitatiekosten van Ashray en het naaiproject.

Bezoek aan Ashray

In januari 2013 bezochten we Ashray. Tijdens de eerste dagen hebben we alles van het project kunnen zien; de school, het kliniekje, de coöperatieve tuinen en de naaiklas. Geweldige initiatieven, waarmee je de armen echt handvatten kan geven om in de toekomst hun brood te verdienen. We konden het meteen erg goed vinden met Maya, de verpleegster en later tevens onze yogalerares! We hebben op een vrije middag ook heerlijk bij haar en haar zonen geluncht. Iedereen is zo gastvrij! Met Sangram, de social worker, zijn we naar het ziekenhuis en oogheelkundige kliniek in de stad geweest, om patiënten te begeleiden bij hun bezoek aan een arts. Wat een verschil met de ziekenhuizen in Nederland... Het was alsof we minstens 50 jaar terug in de tijd waren gestapt. Maar wat geweldig dat via Ashray toch ook de meest (kans)arme mensen

om van de zorg die er is gebruik te kunnen maken. En hetzelfde gold natuurlijk voor de school: 70 ijverige kinderen die zonder het project misschien wel nooit de kans hadden gekregen tot onderwijs. Naast meekijken in de kliniek (met zuster Maya en Dr. Baratanagar) mochten we, wat een

leuke verrassing, gedurende 2 weken iedere dag klas 4 en 5 een paar uurtjes Engelse les geven! Het lesgeven was echt een prachtige en heel bijzondere ervaring. Wat een droomleerlingen; schattig, beleefd, vrolijk en zo ijverig! Daar kunnen ze hier in Nederland nog wat van leren. In de school zijn, in vergelijking met de scholen in Nederland, heel weinig middelen: de leerlingen zitten op de vloer in kleine lokalen (17 kinderen op 6m²), met een schoolbord en that's it. Mooi om te merken hoe veel je kunt doen met zo weinig! Na twee weken toch een beetje deel uitgemaakt te hebben van het project en heel Varanasi verkend te hebben (wat een bijzondere stad; zo veel kleuren, geuren, herrie, cultuur, religie, drukte, geschiedenis, rotzooi, lekker eten, overal koeien(poep), armoede en gastvrijheid) was het weer tijd om verder te gaan. We lieten toch wel met pijn in ons hart Varanasi achter ons. Al met al waren we erg onder de indruk van het project en we zijn heel blij dat wij ook een klein steentje hebben kunnen bijdragen. We wensen alle leerlingen en medewerkers een warm hart toe en heel veel geluk voor in de toekomst!

Marthe te Molder en Franka Verdijk

Mededelingen

Nieuwsbrief per e-mail?

Wij stellen het zeer op prijs wanneer u deze nieuwsbrief ook aan anderen laat lezen. Meer exemplaren kunt u bestellen bij het secretariaat.

Ontvangt u de nieuwsbrief liever per e-mail, dan kunt u dit doorgeven per e-mail aan info@benaresfonds.nl

Adreswijzigingen

Voor het verzenden van de nieuwsbrieven hebben wij uiteraard de juiste adressen nodig. Wilt u wijzigingen van uw (e-mail)adres aan ons doorgeven? Dit kan via onze site of via het secretariaat.

Belastingaftrek

Giften die u schenkt aan Stichting Benaresfonds zijn fiscaal aftrekbaar.

Kijk voor meer informatie op www.belastingdienst.nl Onze stichting is door de belastingdienst aangemerkt als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI).

Vriendenspiegelspel

Nog steeds kunt u een vriendenspiegelspel krijgen, in ruil voor een donatie van minimaal 25 euro voor het TBC project. Dit spel speel je met vrienden, of speel je om anderen beter te leren kennen, bijv. collega's. U kunt hiervoor contact opnemen met het secretariaat. Als u meerdere spellen wilt bestellen, krijgt u korting. Meer informatie over het spel, vindt u op onze website.

Sponsoring

Dankzij uw steun kan de Stichting Benaresfonds haar werk doen. Naast initiatieven zoals het verkopen van het vriendenspiegelspel voor het TBC project, geven van voordrachten en presentaties, mochten we dit jaar giften ontvangen ter gelegenheid van een huwelijksfeest, schoolactie, golftoernooi en een nalatenschap, waarvoor wij u hartelijk bedanken.

Naast eenmalige giften die van harte welkom zijn, zijn wij op zoek naar meer mensen die zich voor een langere termijn aan onze stichting willen verbinden door het geven van een vast bedrag per maand/kwartaal/jaar.

Bestuurswijzigingen

Marlies Moolenaar heeft het afgelopen jaar onze secretariaatswerkzaamheden verricht. We bedanken haar hartelijk voor haar steun en inzet. Vera van Jaarsveld, ons bestuurslid neemt de secretariaatswerkzaamheden over.

Het bestuur

Geert Verdijk, voorzitter

Vera van Jaarsveld, secretaris

Elle Franssen, penningmeester

Frans Baartmans, bestuurslid

Ed Moolenaar, bestuurslid

Hoe u de Stichting Benaresfonds kunt steunen

U kunt uw (één- of meermalige) bijdrage(n) storten op:

Bankrekeningnr: 40.02.36.311

T.n.v. Nederlandse Regio van Mill Hill, Oosterbeek

o.v.v. gift Stichting Benaresfonds

Internationale bankgegevens:

IBAN: NL 39 ABNA 0 400236311

Bic code: ABNANL 2 A

Let op: onze giften komen binnen op de centrale rekening van de congregatie van Mill-Hill. Het is daarom van belang dat u bij de mededelingen/o.v.v. schrijft: gift stichting Benaresfonds.

U kunt er voor kiezen een periodieke overschrijving te doen. U wordt hierdoor vaste donateur. Dit kunt u met uw bank regelen.

Contactgegevens

Geert Verdijk

Torenstraat 65

5836 AK Sambeek

Tel. 06-51 64 10 56 of

Elle Franssen 06-16 77 44 18

K.v.k.nummer: 17240659

E-mail: info@benaresfonds.nl

www.benaresfonds.nl